
P E R I E X O M E N A

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ	σελ. 11
I. Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΣΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΛΑΤΡΕΙΑ	19
α. Μορφολογική συσχέτιση τοῦ ἀρχαίου δράματος (Τραγωδία) μέ τά λειτουργικά δρώμενα τῆς Ὀρθοδοξίας .	19
β. Τό θρησκευτικό βιζυαντινό θέατρο καί ἡ Ἐκκλησία	26
II. ΤΑ ΚΥΡΙΩΣ ΘΕΑΜΑΤΙΚΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ	35
1. Ο ΝΥΜΦΙΟΣ	35
α. Ἡ ἔννοια «Νυμφίος» καί ἡ εἰκόνα «Ἴδε ὁ ἄνθρωπος» .	35
β. «Ἄκρα Ταπείνωσις» – Νυμφίος	41
2. ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΙ Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ ΤΗΣ Μ. ΠΙΕΜΠΤΗΣ	46
α. Ὁ Σταυρός στήν γενικότερη λατρεία	46
β. Τό Ἀπολυτικό τοῦ Σταυροῦ μέ τόν στίχο «νίκας τοῖς βασιλεῦσι». Ἀναγκαίες τροποποιήσεις	55
γ. Ἡ ἔξοδος τοῦ Σταυροῦ μέ τόν Ἐσταυρωμένο	61
δ. Τά ιερατικά ὅμφια τῆς Μ. Ἐβδομάδας: Τά πένθιμα, τά εὐφρόσυνα. Τά παλαιότερα καί τά σύγχρονα	78
ε. Οἱ ἐκκλησιαστικοὶ τίτλοι καί ἡ πολυτέλεια ἐντασσόμενα στό νόημα τοῦ ἀγίου Πάθους	86
3. Η ΑΠΟΚΑΘΗΛΩΣΗ. ΤΟ ΤΕΛΕΤΟΥΡΓΙΚΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΘΗΛΩΣΕΩΣ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΤΟΥ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ	97
α. Ἰστορία καί μορφολογία τοῦ θέματος. – Ἡ σκηνοθεσία τῆς Ἀποκαθηλώσεως σέ χειρόγραφο τοῦ 13 ^{ου} αἰῶνος .	97
β. Ἡ παλαιότερη Ἀποκαθήλωση μέ τήν ἐναλλαγή εἰκόνων .	102
γ. Ἡ νεότερη Ἀποκαθήλωση (παραλαβή τοῦ Σώματος) καί ἡ δεσοντολογία τοῦ κανονικοῦ τελετουργικοῦ	104

4. Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΝΔΕΟΜΕΝΑ ΜΑΖΙ ΤΟΥ.	
A. ΤΑ ΠΡΟΕΠΙΤΑΦΙΑΚΑ	σελ. 114
α. Ὁ Άμνός, τό μεγάλο πέπλο – Ἀήρο	114
β. Ἄκρο Ταπείνωσις καί Ἐπιτάφιος	123
γ. Παναγία ή Μεγάλη Παρασκευή	131
B. ΤΑ ΚΥΡΙΩΣ ΕΠΙΤΑΦΙΑΚΑ	133
α. Εἰκονογραφικές προϊύποθέσεις τῆς τελικῆς μορφῆς τοῦ Ἐπιταφίου	133
β. Ὁ Ἐπιτάφιος - Ἅμνός στήν εἰκονογραφίᾳ τῆς Θ. Λειτουργίας	136
γ. Οἱ κεντητοί ίστορικοί καί οἱ μεταγενέστεροι Ἐπιτάφιοι. – Οἱ ρωσικοί Ἐπιτάφιοι	138
δ. Τάξιδια σώματα Ἐπιταφίων	146
ε. Τό συγκρότημα τοῦ Ἐπιταφίου. Σύνθεση καί προέλευση. – Τό οὐσιαστικό καί τό ἐπίθετο	149
στ. Σαρκοφάγος ώς ἄγιος Τάφος. Ὁ Σταυρός καί ὁ Τάφος. ‘Η σαρκοφάγος – Ἐπιτάφιος στή Ρωσία. – Οἱ ἄγιες Τράπεζες ώς σαρκοφάγοι	163
5. ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΟ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ. – ΓΥΜΝΟΛΟΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ	
α. Ὁ θρῆνος καί τά Ἐπιτάφια Ἐγκώμια	177
β. Εὐλογητάρια καί Μ. Παρασκευή. – Τό τέταρτο Εὐλογητάριο εἰδικότερα	187
γ. Τό ἀνθοστόλισμα καί ἡ «Ἐξόδιος» περιφορά τοῦ Ἐπιταφίου	200
δ. Θεώρηση τῶν Ἐξαπτερύγων μέ ἀφοριμή τή χρήση τους στόν Ἐπιτάφιο	215
6. ΑΠΟ ΤΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ	
α. «Ἀνάστα ό Θεός» μέ τά δαφνόφυλλα. – Ὁ ὅμνος καί ἡ σύνδεσή του μέ τόν θόρυβο	221
β. Ἡ «ἐξέδρα» (Κουβούκλιο) τῆς Αναστάσεως	227

7. ΕΠΙΜΕΤΡΟ	
Ο ΑΡΧΑΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ	σελ. 241
Στοιχεῖα Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας, ιουδαιϊκῆς καὶ Ἑλληνικῆς θρησκείας σέ συσχέτιση μέ τήν χριστιανική λατρεία.	
Παλινδρόμηση στήν εἰδωλολατρία;	241
8. ΠΙΝΑΚΕΣ	253